

2513/1214
Vasna, febr. 21. 864.

Tiszelt barátom!

E percben olvasom át nyájás és ösztöne soraidat, miknek tartalmán a balladai bírálat miként törvényszerű, egy makulánzi ketyély se fér letkemhez. És nem is az eredmény jelenni ítélet az a mi letkemet sebzi leginkább, mert hogy valakinek ki-mondott meggyőző dővét el ne tudjam viselni, sőt ha hafinomra fordíthatom, meg ne köpönjem: sem annyira gyenge, sem oly szűkkeblű nem vagyok.

Hanem, ha a ~~szóknoki~~ jelenség az or. porrajához érek hol az mondják, hogy a „társaság a felolvasásra ^{se} méltathassa”: onnan kezdve egészen odáig, hol „a szűkeblűséghez” utasít a szóknoki ur: nem fűtkéség kétkedni az éretnem hogy ez egyenesen fremélyen ellen van irányva? mert hiszen a jelenség bizonyára a névzejtő levél felbontása után formuláztatott!

Sokszor repelődöm az óta magammal: valyon nem helyesen fognék-e cselekedni, ha örökre kesél-szakaprom az a hárs, melynek, én nem sehesek róla! Szűkeblűségem hangos kelle adnem; melyet egy pár hívasott szellem baráti szivességgel jésatnacsott; mit az „Auri sacra fames” viszkerege nem sülyesztesse el; s most az egy társaság nevében az ország előtt proscribálvaik — mondok, valyon nem cselekedném-e helyesen? Magam sem tudok magamnak felelni; s ki felelné más!

De nem időzöm tovább epontnál; s öfineses égednél fogva, átértek a bírálat egy aron helyére

mely az „szánzást” illeti. Midőn ex illerőleg végig
olvassam soraidat: megdöbbenem. Miért álligat-
nán előszed, vagy támogatnám okokkal, hogy mi-
dön e kerencséslen balladát írtam, még csak mesze,
sával, a lélek világmélyében sem csendülő fülembé,
önstudatommal, Agnes asszony hangja...? hiszen, ha
ex sudom vala: Kell-e mondanom, hogy semmi áron,
nem hogy pályára küldöm, de megse írom?! Ismét
mondom, s bizonyommal mondok, hogy megdöbbenem,
mert a jelenés óta is folyvást kerestem a reminiscen-
cia forrását és — nem találtam! És most, míg még
valamit mondaniék hozta, elfogulatlanul jelenem ki
előszed, hogy igazságod van: a benyomás, a reminis-
cencia rajta van. Minst a seher asszony: én nem su-
dom mikor csudáltam rá. Hanem hogy minden el-
mondják, a mi a legeredeisibb, az most jön. A ki
annyi baj közt él mint én, ha akarna is valamit öffe-
állítani, gyakran a bajt, nem lel a tárgyra. Végre
eme ballada meséje, egész gyermekkoromul ismerese,
lévél elősem, misnémi lesrámisás mellett eredetileg
a néjvél hallottam, estebe özlött. A formát vagyis
a hangot még ^{nem} értem beun, a tárgyra. Pár nap múlva,
hogy ezen elgondolkozom, kapom ajándékba, kit eddig
alig egyjár veréből ismertem, Chamisso, (Berlini 1861)
költeményeit. — A jegyző szalagnál a 172. lajor nyitotta
fel. Olvassom az „Alte Müller”-t... — Én soha se írtem
refrains, balladát. É felesz merengve tövödöss létkemben
a boldogsálan Halvénj Panna. Öfzínébb confessiót a
verjador se tekenék. —

Még egy pár sorra kérem türelmedet. Mult-
kori levelem mutatja, hogy mennyire meleg fejjel
írám, hiszen még a mitte kérni akarszalak hogy
sedd, arrólgarr írám hogy ne sedd! Köszönöm
a soltkiba megértesét. Nem gondolom akkor több-
re, csak a Kórkoru szerkesztőjére mikor ama
nyilatkozat közlésére kérelek. Nem, nem ki-
vánom hogy azt közöld. Belátom, hogy méltányos
észrevételed iránt mennyire méltánytalan vol-
nék ha azt senném. És nem közlöm azt egyebet
se. Teszem csugán azt a mit sandcsolsz. Azért,
kérelek alásan, mivel nem tudom a sírkövek lakájai,
legy oly jó, és származzad hozzá ezt a mellékelt
levelket. — En a jutalmat továbbá se fogadom
el. Kérem a társaságot, hogy mint sajátval rendel-
keztek. —

Köszönöm végre, pives baráti megemlé-
kezésedet! Valóban komoru, hogy a budget ugy áll,
és a viszonyok sem nyújthatnak jobb reményr!
Miusán a társaságtól a jutalmat el nem fogadha-
son, azt hiszem hogy a kézirát is felebed. Kérlek
vedd át a sírköveket, és azt te — semmi másod
meg. Sajod pámára, nem sokára küldök valami;
most kérselen vagyok.

Hogy én „szeresselek még ha tudtak egy kissé”?
Ez nekem most is vigasztalásom hogy szereslek, és fe-
reheslek, üfkinsek tiplő barátod

Töskludrey

The following are the names of the members of the
Academy of Sciences of the Republic of Hungary.
The names are arranged in alphabetical order.
The names of the deceased members are marked
with an asterisk.

The names of the members of the Academy of Sciences
of the Republic of Hungary are as follows:

1. ...
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...